

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

BARCELONA, DRASSANES PER ÀFRICA®

CURSOS DE SOLIDARITAT I COOPERACIÓ INTERNACIONAL

TÍTOLS UNIVERSITARIS OFICIALS A ESPANYA

RELACIÓ DE TEMARIS
2012 - 2016

THE GLOBAL LEARNER UNIVERSITY

DÉNIA

HELEN MUKORO

Directora i professora

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

THE GLOBAL LEARNER UNIVERSITY

Dénia, 2012-2016

Professora	CURSOS THE GLOBAL LEARNER UNIVERSITY
Helen Mukoro	Tècnic en peritatge psicològic i forense
Helen Mukoro	Tècnic en violència de gènere
Helen Mukoro	Tècnic en gestió de projectes socials
Helen Mukoro	Gestor de recursos humans
Helen Mukoro	Tècnic en psicologia penitenciària
Helen Mukoro	Tècnic en igualtat de gènere en projectes de cooperació
Helen Mukoro	Tècnic en gestió d'entitats juvenils
Helen Mukoro	Tècnic en violència, delinqüència i mals tractes
Helen Mukoro	Tècnic laboral Auxiliar en Infermeria
Helen Mukoro	Tècnic professional en Educació Infantil
Helen Mukoro	Tècnic professional en Construcció Civil
Helen Mukoro	Tècnic professional en Administració d'Empreses
Helen Mukoro	Tècnic professional en Màrqueting
Helen Mukoro	Tècnic professional en Educació Social
Helen Mukoro	Tècnic professional en Anglès comercial
Helen Mukoro	Tècnic professional en Recursos Humans
Helen Mukoro	Tècnic professional en Hostaleria i Turisme
Helen Mukoro	Tècnic professional en Geriatria i Gerontologia

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> Codesenvolupament <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

TÈCNIC EN PERITATGE PSICOLÒGIC I FORENSE

Temari 300 HORES

CAPÍTOL 1: QÜESTIONARI D'AVAUACIÓ

CAPÍTOL 2: PROVES PSICOLÒGIQUES I EL PERITATGE

- 2.1. El peritatge psicològic
- 2.2. Avaluació psicològica forense
- 2.3. Redacció de l'informe pericial
- 2.4. Avaluació forense de la malaltia mental
- 2.5. L'entrevista en psicologia i psiquiatria forense per al diagnòstic de la malaltia mental,
- 2.6. La llei i el peritatge d'enjudiciament

CAPÍTOL 3: PERITATGE PSICOLÒGIC EN DRET PENAL, DE FAMÍLIA, LABORAL

- 3,1. El peritatge civil,
- 3.2. Avaluació de la responsabilitat en l'àmbit penal
- 3.3. Tractament penal del malalt mental
- 3.4. Peritatge psicològic en els processos de família
- 3.5. L'informe forense en separacions familiars
- 3,6. La valoració forense de l'assetjament laboral
- 3.7. Peritatge laboral, l'assetjament laboral

CAPÍTOL 4: DRET CIVIL, INCAPACITATS LEGALS

- 4.1. Concepte de dany
- 4.2. Conceptes generals de valoració del dany corporal
- 4.3. Els orígens del dany psíquic
- 4.4. Estudi dels trastorns intel·lectuals
- 4.5. Canvis de personalitat
- 4.6. Diagnòstic del dany psíquic

CAPÍTOL 5: EL PERITATGE EN L'AVAUACIÓ DE SEQÜELES I ACCIDENTABILITAT

- 5.1. Valoració de les incidències psicològiques dels accidents

CAPÍTOL 6: AVAUACIÓ EN PSICOLOGIA FORENSE

- 6,1. Avaluació de la personalitat en psicologia forense
- 6.2. Personalitat anormal
- 6.3. Definició de personalitats psicopàtiques
- 6.4. Elaboració de perfils criminals

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

6.5. La grafologia

6.6. Autòpsia psicològica

CAPÍTOL 7: AVALUACIÓ DEL TESTIMONI I LA SIMULACIÓ

7.1. Avaluació del testimoni, la simulació

CAPÍTOL 8: AVALUACIÓ DE LA PSICOPATIA

8.1. L'agressivitat en la gènesi de la psicopatia

8.2. Avaluació de la psicopatia

8.3. Psicòpates

8.4. L'escala de qualificació de la psicologia de hare.

8.5. Assassins en sèrie

8.6. Assassins en sèrie sexuals

El peritatge psicològic l'elabora el perit que actua en qualitat d'expert coneixedor de la Psicologia, aportant la seva ciència per aclarir l'estat mental d'un subjecte que es troba en situació de conflicte amb la Llei. Moltes són les revisions que ha rebut el peritatge psicològic no només des de l'àmbit jurídic sinó també des del psiquiàtric i psicològic. La manca de precisió diagnòstica i terapèutica (Diamond, 1969), a més d'extralimitació del psiquiatre en les seves competències com ara peritant (Bazelon, 1974), la pròpia problemàtica que existeix en Psicologia en un epistemològic (Calcedo, 1982) o els dubtes referits a la qualificació del psiquiatre com a expert davant els tribunals (Szasz, 1963), els elements més freqüentment censurats.

Amb freqüència els perits, en no tenir una formació en el camp jurídic, realitzen dictàmens que no s'ajusten a les més elementals exigències processals, per la qual cosa podria semblar que les seves valoracions perden part de la seva eficàcia. En aquest sentit, no hi ha dubte que la seva professionalització del psiquiatre en matèria de psicologia legal ajudaria a solucionar molts problemes.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> Codesenvolupament <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

TÈCNIC EN VIOLÈNCIA DE GÈNERE

TEMARI 300 HORES

Presentació
Introducció

Conceptualització del fenomen de la violència de gènere

1. La violència de gènere
 - 1.1. Concepte de violència de gènere
 - 1.2. Les víctimes
 - 1.3. Tipologia de la violència de gènere
 - 1.4. L'escalada i el cicle de la violència
 - 1.5. Repercussions socials i conseqüències en les dones víctimes
 - 1.6. Processos que dificulten la comprensió del fenomen de la violència de gènere i la seva identificació

2. Conceptes bàsics sobre gènere

- 2.1. Concepte de gènere
- 2.2. La visió de gènere

Normativa bàsica en matèria de violència de gènere

3. La legislació com a instrument per a la prevenció i eradicació de la violència contra les dones
 - 3.1. Àmbit internacional
 - 3.2. Àmbit comunitari europeu
 - 3.3. Àmbit de l'estat espanyol
 - 3.4. Àmbit autonòmic de canàries

4. Drets de les dones víctimes de violència de gènere

- 4.1. Dret a la informació
- 4.2. Dret a l'assistència social integral
- 4.3. Dret d'assistència i representació jurídic
- 4.4. Drets laborals i prestacions de la seguretat social
- 4.5. Drets econòmics

El tractament de la violència de gènere

5. Actuació davant els casos de violència de gènere I
 - 5.1. La detecció
 - 5.2. L'orientació

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

6. Actuació davant els casos de violència de gènere II

6.1. Procediments a seguir

6.1.1. Què ha de fer una dona davant d'una agressió o situació de risc

6.1.2. Com i on presentar la denúncia

6.1.3. El jutjat i els processos judicials

6.1.4. Com sol·licitar una ordre de protecció

6.1.5. Com actuar davant el coneixement d'un cas de maltractaments

6.1.6. Advertències que es poden donar a la dona per la seva pròpia seguretat

6.2. La importància dels i les agents socials en la prevenció i atenció a les situacions de violència de gènere

Mitjans i recursos contra la violència de gènere

7. serveis i centres d'atenció especialitzada a dones víctimes de violència de gènere

7.1. Recursos d'atenció immediata

7.2. Recursos d'atenció i intervenció especialitzada

7.3. Recursos d'acollida temporal

8. Directori de recursos

PRESENTACIÓ:

La recent consideració de la violència contra les dones com a problema social ha implicat la seva visibilització i una nova forma d'abordar la seva explicació. No és el mateix un abordatge considerant com un problema individual o acte aïllat, des d'una anàlisi errònia, que s'atribueix a circumstàncies particulars de l'agressor o de la víctima (socioeconòmiques, psicopatològiques, conductes addictives, etc.), que com una qüestió que enfonsa seves arrels en les relacions socials de poder entre dones i homes basades en la desigualtat², on en el procés de presa de consciència social s'ha posat de manifest, des d'organismes internacionals i comunitaris, que les causes estan clarament vinculades a l'estructura de poder patriarcal, en la qual les dones veuen amenaçades les seves vides pel simple fet d'haver nascut dona.

Per tant, la violència de gènere està directament associada a les relacions asimètriques de poder entre dones i homes, determina una posició de subordinació i vulnerabilitat de les dones, independentment de la seva situació socioeconòmica, té un caràcter estructural: l'estructura familiar patriarcal, l'estructura social basada en la divisió sexual del treball i els rols socials, i les pautes culturals tradicionals basades en la supremacia d'un sexe i la supeditació d'un altre. Tot això configura una relació de desigualtat de poder, de drets i de llibertats entre dones i homes, que genera situacions de violència masclista, com a manifestació extrema de la dominació cap a les dones i de la seva discriminació en els àmbits de la vida pública i privada.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

TÈCNIC EN GESTIÓ DE PROJECTES SOCIALS

TEMARI 120 HORES

1. Introducció
2. Presentació: el perquè d'aquest treball
3. Objecte de la guia: la gestió de projectes socials
4. Fases del cicle d'un projecte
 - 4.1. Fase inicial: identificació de la idea
 - A. Anàlisi de la realitat: recollida d'informació sobre la necessitat del problema a abordar i identificació de la situació de partida
 - B. Definició del problema o necessitat i dels factors d'incidència
 - C. Anàlisi de recursos
 - D. Identificació d'alternatives innovadores
 - E. Avaluació ex-ante
 - 4.2. Fase de disseny o elaboració del projecte
 - A. Definició de les destinatàries i destinataris del projecte
 - B. Formulació dels objectius
 - C. Pla d'execució
 - D. Plans de recursos i pla econòmic-financer
 - D.1. Pla de recursos humans
 - D.2. Pla de recursos materials
 - D.3. Pla econòmic-financer
 - E. Pla d'avaluació
 - F. Elaboració de l'informe del projecte
 - G. Avaluació del disseny, viabilitat i sostenibilitat del projecte
 - G.1. Avaluació del disseny
 - G.2. Viabilitat i sostenibilitat del projecte
5. Fase de posada en marxa
6. Fase d'execució i seguiment
7. Avaluació ex-post
Estructuració de l'informe d'avaluació
8. Inclusió dels enfocaments de gènere, intercultural i mediambiental

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

- 8.1. Inclusió de la perspectiva de gènere en el projecte
- 8.2. Inclusió de la perspectiva intercultural en el projecte
- 8.3. Inclusió de la perspectiva mediambiental en el projecte

PRESENTACIÓ

Les organitzacions del Tercer Sector s'enfronten a nous reptes i expectatives derivades d'una realitat social cada vegada més complexa i canviant que els exigeix oferir respostes innovadores, realistes (adaptades a la realitat sobre la qual intervenen) i d'acord amb la seva pròpia raó de ser.

Els projectes, en la mesura que es configuren com una eina d'innovació i aprenentatge, a partir de l'experiència, constitueixen un instrument fonamental per al desplegament i actualització de la missió de les entitats.

La gestió del projecte constitueix a més un procés complex que implica:

- Adequar contínuament a una realitat canviant, interactuar amb altres persones i agents socials i innovar, identificant noves formes de fer les coses, per tal de donar respostes alternatives a les necessitats i problemes socials que van sorgint.

- Afrontar diferents moments o fases: identificació i maduració de la idea, disseny i formulació del projecte, posada en marxa i execució, avaluació i fi del projecte.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

GESTOR DE RECURSOS HUMANS

TEMARI 300 HORES

CAPÍTOL 1. GESTIÓ DE RECURSOS HUMANS

- 1.1. Marc global dels recursos humans
- 1.2. L'associació entre el departament de recursos humans i els directors
- 1.3. Planificació i aplicació de polítiques estratègiques de recursos humans
- 1.4. Com gestionar l'estructura i el flux de treball

CAPÍTOL 2. AVALUACIÓ I GESTIÓ DEL RENDIMENT

- 2.1. Avaluació del rendiment
- 2.2. Retribucions i incentius
- 2.3. Relacions i comunicació interna
- 2.4. Avaluació del sistema de recursos humans

CAPÍTOL 3. SELECCIÓ I FORMACIÓ

- 3.1. Components del procés de contractació i definició
- 3.2. Fonts de reclutament a disposició dels centres de serveis socials
- 3.3. Selecció de personal
- 3.4. Gestió de la ruptura laboral i recol·locació de treballadors
- 3.5. Formació i perfeccionament

CAPÍTOL 4. GESTIÓ DE NÒMINES I DEL PERSONAL

- 4.1. El rebut de salaris: significat
- 4.2. Models de nòmines
- 4.3. Estructura general de les nòmines

CAPÍTOL 5. OCUPACIÓ. TIPUS DE CONTRACTE. CONVENIS COL·LECTIUS I LA SEVA APLICACIÓ

- 5.1. Oferta d'ocupació
- 5.2. Contracte de treball
- 5.3. Tipus de contracte
- 5.4. Cessió de treballadors
- 5.5. Convenis col·lectius i la seva aplicació
- 5.6. Preguntes i respostes sobre la reforma laboral 2006

CAPÍTOL 6. TRÀMITS A LA SEGURETAT SOCIAL

- 6.1. Camp d'aplicació
- 6.2. Règims i sistemes de cotització de la seguretat social
- 6.3. Tràmits davant la Seguretat Social
- 6.4. Formalització de les relacions laborals
- 6.5. Cotització

CAPÍTOL 7. EXTINCIÓ DEL CONTRACTE DE TREBALL

- 7.1. Acomiadament improcedent

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

- 7.2. Acomiadament procedent
- 7.3. Acomiadament disciplinari
- 7.4. Acomiadament col·lectiu
- 7.5. Extinció per voluntat del treballador
- 7.6. Extinció per causes objectives
- 7.7. Procés judicial per acomiadaments i acte de conciliació

CAPÍTOL 8. DRET LABORAL

8.1. Conceptes i fins

8.2. Fonts

CAPÍTOL 9. MARC LEGISLATIU

9.1. Seguretat social

9.2. Contracte de treball

9.3. Representació dels treballadors

9.4. Ocupació

9.5. Protecció per desocupació

9.6. Salari

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

TÈCNIC EN PSICOLOGIA PENITENCIÀRIA. TEMARI 300 HORES

ÍNDEX

CAPÍTOL 1: QÜESTIONARI D'AVUACIÓ

CAPÍTOL 2: ORGANITZACIÓ DE LA PRESÓ I TRACTAMENT PENITENCIARI

2.1. Organització i estructura administrativa en presons

2.2. Marc jurídic penitenciari

2.3. Funcions d'institucions penitenciàries

2.4. Els centres penitenciaris

2.5. Tipus d'establiments penitenciaris

2.6. Descripció de les presons

2.7. Característiques de les macrocárceles

2.8. Característiques personals dels interns

2.9. Reincidència en el delictes i edat del primer ingrés

2.10. Els funcionaris penitenciaris

2.11. El tractament penitenciari

CAPÍTOL 3: CONSEQÜÈNCIES DE LA PRISIONIZACIÓ

3.1. Incorporació a un sistema total tancat alternatiu

3.2. Inadaptació social i prisionalizacion

3.3. Privació de responsabilitat a la persona presa

3.4. Deprivacions sensorials

3.5. Conseqüències relacionals per al pres i la seva família

3.6. Conseqüències després de la prisionalizacion

3.7. Les conseqüències per a la col·lectivitat

3.8. Integració del delictes, infractor, víctima, mesura, i comunitat

CAPÍTOL 4: LA CLASSIFICACIÓ PENITENCIÀRIA

4.1. Naturalesa i finalitats

4.2. L'informe de classificació penitenciària

4.3. Funcions del jurista-criminòleg

4.4. Els fitxers d'interns d'especial seguiment (festes)

CAPÍTOL 5: INTERVENCIÓ PSIQUIÀTRICA PENITENCIÀRIA I MALALTIA MENTAL

5.1. Concepte d'imputabilitat

5.2. Control judicial i garanties penals

CAPÍTOL 6: MESURES ALTERNATIVES A LES PENES PRIVATIVES DE LLIBERTAT

6.1. Alternatives a la presó preventiva

6.2. Programes de mediació en l'àmbit penal juvenil

CAPÍTOL 7: EL RÈGIM OBERT I LA LLIBERTAT CONDICIONAL A LA PRESÓ

7.1. El tercer grau penitenciari

7.2. La llibertat condicional

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

CAPÍTOL 8: ELS PERMISOS DE SORTIDA.

CAPÍTOL 9: PROGRAMES DE TRACTAMENT PENITENCIARI.

CAPÍTOL 10: ASPECTES ESPECÍFICS DE LA PSICOLOGIA EN L'ÀMBIT PENAL

10.1. Tractament penal del malalt mental

10.2. Maneig de l'intern violent a la presó

10.3. Els agressors sexuals a la presó

10.4. Compromís amb el treball i burnout en organitzacions penitenciàries

CAPÍTOL 11: REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

La Constitució Espanyola de 1978 estableix en el seu article 149.1.6 que l'Estat tenen competència exclusiva sobre la matèria de legislació penitenciària.

L'execució de la legislació penitenciària pot ser assumida per les diferents comunitats autònomes en què s'organitza territorialment l'Estat, i aquesta voluntat queda recollida en diversos estatuts d'autonomia que atribueixen aquesta competència a les respectives comunitats autònomes.

Les Institucions Penitenciàries dependents de l'Administració de l'Estat, estan administrativament organitzades a la Direcció General d'Institucions Penitenciàries, el titular té el rang de subsecretari. La Comunitat Autònoma de Catalunya és l'única que fins al moment ha exercit el seu dret d'execució de la legislació penitenciària en el seu àmbit territorial.

Sota la dependència del director general d'Institucions Penitenciàries, hi haurà un Gabinet Tècnic, amb nivell de Subdirecció General, amb funcions de col·laboració amb el director general en l'elaboració i seguiment dels plans d'actuacions en la redacció i tramitació de disposicions de caràcter general, i en la realització de les altres missions que li encomani el titular del centre directiu.

La Direcció General d'Institucions Penitenciàries s'estructura a través de les següents unitats amb nivell

orgànic de Subdirecció General:

a) Gabinet Tècnic.

b) Subdirecció General de Gestió Penitenciària.

c) Subdirecció General de Sanitat Penitenciària.

d) Subdirecció General de Personal d'Institucions Penitenciàries.

e) Subdirecció General de Planificació i Serveis Penitenciaris.

f) Inspecció Penitenciària.

g) organisme autònom Treballs i Prestacions Penitenciàries.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> Codesenvolupament <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

MARC JURÍDIC PENITENCIARI

El marc legal que regula i inspira l'actuació administrativa en el medi penitenciari està constituït per:

- L'article 25.2 de la Constitució Espanyola de 1978: "Les penes privatives de llibertat i les mesures de seguretat estaran orientades cap a la reeducació i la reinserció social i no podran consistir en treballs forçats. El condemnat a pena de presó que estigués complint gaudirà dels drets fonamentals d'aquest Capítol, llevat dels que es trobin limitats expressament pel contingut del veredict de condemnat, pel sentit de la pena i la Llei penitenciària. En tot cas, tindrà dret a un treball remunerat, als beneficis corresponents de la Seguretat Social, i a l'accés a la cultura i al desenvolupament integral de la seva personalitat".

- La Llei orgànica general penitenciària de 26 setembre 1979 modificada per la Llei Orgànica 13/1995, de 18 de desembre i el seu Reglament de desenvolupament. El Projecte de Llei orgànica general penitenciària va ser aprovat per aclamació per les Corts Generals i publicat com a Llei orgànica 1/1979.

La Llei orgànica general penitenciària té una indubtable importància:

- Històrica, ja que des de 1849 amb la Llei de Presons no s'havia promulgat Llei alguna reguladora del sector.
- Política, ja que va ser un text d'ampli consens, elaborat i pactat per les diferents forces parlamentàries espanyoles. D'aquí la seva aprovació unànime al Congrés i el Senat
- Jurídica, perquè confereix autonomia a aquest sector de l'ordenament jurídic penal, en equiparar la legislació penal, la processal i la penitenciària.

La seva normativa es basa en les normes mínimes per al tractament dels reclusos, elaborades per les Nacions Unides i el Consell d'Europa, en els acords internacionals sobre drets humans, en les lleis penitenciàries dels països més avançats i en la Constitució Espanyola.

Competència de la Direcció General d'Institucions Penitenciàries la retenció de detinguts, presos i penats així com la reeducació i la reinserció social dels sentenciats a penes i mesures penals, privatives de llibertat.

La permanent mutació del marc social i la transformació de mons jurídics i polítics, que han marcat l'esdevenir dels últims anys de la nostra història, no han resultat alienes a la institució penitenciària. És més, es podria dir que el sistema penitenciari, com subsistema integrant del més ampli sistema de justícia penal, ha patit més que cap altra institució de l'esdevenir, de vegades vertiginós, de les transformacions socials, polítiques, econòmiques i culturals. Ara, més que mai sembla que la concepció de la justícia expressada per Norberto Bobbio, i en les nostres terres pel professor Aranguren, com "ajustament", es fa més palmària que mai.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

En efecte, entendre la justícia no com un simple donar a cada un d'una vegada per sempre el seu, és a dir com un acte de justícia, sinó com un restituir-se'l de nou, una i altra vegada apareix com l'única via des de la qual salvar el mateix ser de la justícia. En els nostres temps, la justícia, amb majúscula o en minúscula, no pot establir d'una vegada i per sempre. La justícia com repartiment de béns i sancions es desequilibra constantment, i exigeix una infinita tasca de restablir l'ordre al qual tendeix. I en aquesta infinita tasca és on l'Administració penitenciària entra en joc amb les seves virtuts, i amb els seus problemes, amb les seves aspiracions, i amb les seves mancances. L'aplicació del model resocialitzador contingut en la Constitució Espanyola, la Llei orgànica general penitenciària i el seu Reglament, així com l'aplicació del model de custòdia que es regeix pels principis de seguretat, ordre, rigor i disciplina és sens dubte el referent de l'actuar penitenciari .

Per això el desenvolupament del règim penitenciari s'ha de veure com un complex de possibilitats ofert als reclusos per treballar en la seva pròpia emancipació, abans que com un programa de tractament per canviar un comportament futur, és a dir, com l'articulació d'una proposta útil d'activitats acuradament seleccionades orientades cap a una utilització significativa del temps a la presó.

La presó assumeix la vida total dels interns, que d'altra banda, procedeixen majoritàriament de grups socials altament carencials, la qual cosa obliga a reconduir-les cap a posicions personals i socials de dignitat. En definitiva, ser capaç d'educar des de la privació de llibertat per a la vida en llibertat, fent dels reclusos uns ciutadans lliures capaços de viure pacífica i solidàriament a la societat, un cop hagin complert les responsabilitats que aquesta mateixa societat els exigeix.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

TÈCNIC EN IGUALTAT DE GÈNERE EN PROJECTES DE COOPERACIÓ TEMARI 300 HORES

Presentació

Equitat de gènere en la cooperació espanyola

Gènere i desenvolupament

SECCIÓ 1. Gènere en el cicle del projecte i en l'enfocament del marc lògic

- Gènere en el cicle del projecte
- L'anàlisi de gènere en l'enfocament del marc lògic
- Indicadors sensibles al gènere
- Obtenir informació, promoure participació
- Bibliografia

SECCIÓ 2: Eines per a l'anàlisi de gènere

- Introducció a les eines
- Perfil d'activitats
- Accés i control dels recursos i beneficis del projecte
- Identificació de necessitats de gènere
- Factors d'influència en les relacions de gènere
- Qualitat de la participació
- Bibliografia

SECCIÓ 3: Sectors i àrees detallats

- Educació
- Salut
- Microfinances
- Medi ambient
- Desenvolupament rural Presentació

- Promoció de la Democràcia i l'Estat de Dret

Per què integrar gènere en els projectes de cooperació?

Dos tipus de raons fonamentals han anat guanyant pes per l'aplicació d'una perspectiva d'igualtat entre dones i home per al desenvolupament: unes vinculades a principis d'equitat i justícia social fonamentades en els nostres principis constitucionals i, altres, a la preocupació per dotar d'una major eficàcia i efectivitat a l'ajuda al desenvolupament.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

Principis ètics i jurídics

En el primer sentit, la perspectiva d'igualtat en la cooperació s'encamina a evitar que les dones segueixin estant excloses dels beneficis del desenvolupament i promou la seva participació, en peu d'igualtat amb els homes, en els processos de desenvolupament i cooperació internacional, com agents fonamentals. El principi d'igualtat és un principi constitucional recollit en l'art. 14 de la Constitució Espanyola, que juntament amb el 9.2, han servit de base per articular tot un seguit de mesures jurídiques i polítiques a Espanya per promoure la igualtat entre dones i homes i remoure els obstacles que impedeixen l'avenç en aquest àmbit. De forma coherent amb aquest principi intern, d'equitat i justícia social, la projecció exterior d'Espanya en la cooperació internacional promou idèntics valors democràtics. Segons l'art. 14, Els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social. I segons l'art. 9.2. Correspon als poders públics promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra siguin reals i efectives; remoure els obstacles que impedeixin o dificultin la seva plenitud i facilitar la participació de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social.

Raons d'eficàcia

Des d'un punt de vista tècnic, s'ha demostrat que les accions de desenvolupament són més eficaços si tenen en compte les diferències i desigualtats entre dones i homes. Moltes vegades els projectes fracassen perquè suposen iguals condicions de vida i oportunitats de partida per a dones i homes, la qual cosa pot estar molt allunyat de la realitat: per exemple, una de les dificultats més importants que enfronten les dones per al desenvolupament de noves activitats és la manca de disponibilitat de temps o la manca de control sobre el propi temps. Altres vegades no es té en compte la manera com les diferents cultures actuen respecte del que poden o no poden fer dones i homes, el que pot generar conflictes no desitjats si no s'ha comprès bé la situació de partida abans de planificar les intervencions.

Hi ha, d'altra banda, múltiples arguments que advoquen pels beneficis de promoure una major inversió en la salut, l'educació o la generació d'ingressos per a les dones. Per exemple, està demostrat que una inversió en educació de les dones té un impacte molt positiu sobre el desenvolupament, sent beneficiosa per a la comunitat en general, ja que repercuteix en la millora de l'educació dels fills, en l'alimentació, en la millora de la gestió dels mitjans de subsistència, en la salut, etc. Un dels beneficis de l'educació per les pròpies dones és la reducció de la taxa de mortalitat derivada de la maternitat. Si millora la salut de les dones, millora també la salut dels nens i altres membres de la família. Així mateix, l'augment dels

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

ingressos de què disposen les dones mitjançant l'ampliació de les oportunitats d'ocupació està vinculat també una menor mortalitat en la infància i a la millora de la salut i la nutrició dels nens. En la majoria dels països, la seguretat alimentària de la llar és principalment responsabilitat de les dones. Per tant, un augment de la productivitat de les dones en l'agricultura, tant en termes absoluts com en relació a les seves possibilitats, necessàriament contribueix a una millor nutrició dels fills, a més d'incrementar el ingrés familiar.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

TÈCNIC EN GESTIÓ D'ENTITATS JUVENILS

TEMARI 300 HORES

PRESENTACIÓ

CAPÍTOL 1. INTRODUCCIÓ A LA GESTIÓ D'ENTITATS JUVENILS

01/01 Panoràmica del moviment associatiu juvenil

1.1.1 Estructura

1.1.2 Dimensió

1.1.3 Funcions

1.1.4 Categorització de les entitats juvenils

1.2 La importància de la gestió

1.3 Model de gestió associativa

1.3.1 Organització

1.3.2 Administració

1.3.3 Estratègia

1.4 Principals debilitats en la gestió de les entitats juvenils

1.4.1 Entitats de primer graó

1.4.2 Entitats de segon esglaó

1.4.3 Entitats de tercer esglaó

1.4.4 Com a resum

01/05 Referències bibliogràfiques

CAPÍTOL 2. ORGANITZACIÓ EN CANVI

2.1 Les entitats juvenils com organitzacions

2.2 Elements de l'organització

2.3 Estructura organitzativa

2.3.1 Principis

2.3.2 Condicionants interns i externs

2.3.3 Organigrama

2/4 Cultura organitzativa

2.5 La gestió del canvi en l'organització

2.5.1 Fase 1: Anàlisi

2.5.2 Fase 2: Desgel

2.5.3 Fase 3: Transformació

2.5.4 Fase 4: Consolidació

6/2 Referències bibliogràfiques

CAPÍTOL 3. DIRECCIÓ ESTRATÈGICA

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

- 1/3 Direcció operativa: el punt de partida
- 3.2 Adreça estratègica versus direcció operativa
- 03/03 Enfocaments de direcció estratègica
 - 3.3.1 Punt de partida
 - 3.3.2 Direcció estratègica plana i turbulenta
 - 3.3.3 Direcció estratègica organitzativa i de serveis
 - 3.3.4 Intuïció versus planificació estratègica
- 3.4 La planificació estratègica
 - 3.4.1 La utilitat de la planificació estratègica
 - 3.4.2 La planificació estratègica en etapes
- 3/5 Guia pràctica per elaborar un pla estratègic
 - 3.5.1 Decisió d'elaborar el pla estratègic
 - 3.5.2 Revisió dels principis
 - 3.5.3 Revisió de la missió
 - 3.5.4 Anàlisi estratègica extern
 - 3.5.5 Anàlisi estratègica intern
 - 3.5.6 DAFO
 - 3.5.7 Visió de futur
 - 3.5.8 Prioritats estratègiques
 - 3.5.9 Objectius estratègics
 - 3.5.10 Implantació del Pla estratègic
- 06/03 Referències bibliogràfiques

CAPÍTOL 4. EQUIPS EFICAÇOS

- 4.1 Del treball en grup a l'equip eficaç
- 4.2 Model de gestió d'equips eficaços
- 4.3 El grup
 - 4.3.1 Etapes grupals
 - 4.3.2 Rols
 - 4.3.3 Comunicació intragrupal
 - 4.3.4 Reunions
 - 4.3.5 conflicte
- 4.4 La direcció
 - 4.4.1 Rol directiu
 - 4.4.2 Funcions directives
 - 4.4.3 Lideratge
 - 4.4.4 Estils de direcció
 - 4.4.5 Motivació
 - 4.4.6 Presa de decisions
- 05/04 Referències bibliogràfiques

CAPÍTOL 5. GESTIÓ FINANCERA MODERNA

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

- 5.1 El finançament associativa: participant en el "teatret econòmic"
- 5/2 Finançament tradicional versus finançament moderna
- 5.3 Les fonts del finançament
- 5.4 La estratègia financera
 - 5.4.1 El mapa de finançament
 - 5.4.2 Alternatives estratègiques
- 5/5 Guia per a la gestió financera moderna
 - 5.5.1 Planificació financera activa
 - 5.5.2 Control financer periòdic
 - 5.5.3 Quotes de socis / es.
 - 5.5.4 Quotes d'usuaris / es
 - 5.5.5 Finançament públic
 - 5.5.6 Col·laboració amb empreses
 - 5.5.7 Cooperació amb organitzacions no lucratives
 - 5.5.8 Captació de fons de particulars
- 6/5 Referències bibliogràfiques

CAPÍTOL 6. CREATIVITAT

- 01/06 Nocions bàsiques
 - 6/2 Pensament lògic i pensament creatiu
 - 06/03 Revisió al pensament creatiu
 - 6.4 Tècniques per a una gestió creativa
 - 6.4.1 La tempesta d'idees
 - 6.4.2 Revisió de supòsits
 - 6.4.3 El passat demà
 - 6.4.4 Sis barrets de colors
 - 6/5 Referències bibliogràfiques
- ÍNDEX DE TAULES
ÍNDEX DE FIGURES

PRESENTACIÓ

Sota la denominació de moviment associatiu juvenil es recullen totes aquelles formes associatives que tenen com a protagonistes els joves en qualitat d'associats, d'usuaris / beneficiaris i / o de responsables. Les possibilitats són diverses.

Capítol 1. Introducció a la gestió d'entitats juvenils. Proporciona un model de gestió de les entitats juvenils i alguns dels motius pels quals convé plantejar-se una gestió integral de les mateixes. Prèviament, a mode de contextualització, es realitza una breu descripció i categorització del moviment associatiu juvenil.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

Capítol 2. Organització en canvi. Observa a les entitats juvenils com organitzacions el canvi és necessari gestionar. Es deté a descriure els dos components fonamentals de les organitzacions: a) l'estructura organitzativa, amb els seus principis, els seus condicionants i la seva configuració, b) la cultura organitzativa. A partir d'aquestes bases es planteja com abordar la gestió del canvi amb un model senzill però pràctic.

Capítol 3. Direcció estratègica. Es planteja la gestió de l'estratègia com una fórmula d'administrar el futur cada vegada més incert. Habitualment aquest tipus de direcció no està incorporat a les entitats juvenils i, no obstant això, cada vegada és més necessari. En certa mesura complementa al capítol anterior i, sobretot, proporciona un model de direcció estratègica. Per això, en primer lloc, aclareix conceptes que no habitualment no són coneguts, per després, desenvolupar una metodologia concreta per elaborar un pla estratègic.

Capítol 4. Equips eficaços. Aborda les dificultats habituals perquè els grups humans que operen a les entitats juvenils passin de treballar junts a treballar en equip. Per això descriu un model de gestió d'equips convencional orientat cap a la tasca i proporciona recursos perquè els responsables dels equips puguin desenvolupar la seva tasca amb major coneixement de causa i, per tant, incrementin l'efectivitat de l'equip.

Capítol 5. Gestió financera moderna. S'enfronten dos models de gestió dels recursos monetaris, aportant pistes per fer el salt des del model tradicional, molt concentrat i dependent, a un altre més avançat i que pretén servir de suport per al creixement de les entitats. A més es plantegen línies estratègiques per abordar el finançament, es presenten eines de gestió i s'aporten recomanacions que poden obrir horitzons desconeguts.

Capítol 6. Creativitat. Aquest capítol trenca amb els precedents en la mesura que més que tractar d'algun dels aspectes de la gestió, planteja una forma d'enfrontar-s'hi nova. Es basa en formes de pensament alternatius que abandonen el pensament lògic tradicional. A part d'aclarir alguns conceptes, planteja algunes tècniques que poden resultar d'utilitat per aplicar el pensament creatiu.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> Codesenvolupament <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

TÈCNIC EN VIOLÈNCIA, DELINQUÈNCIA I MALTRACTAMENTS

TEMARI 300 HORES

CAPÍTOL 1: QÜESTIONARI D'AVUACIÓ

CAPÍTOL 2: DEFINICIÓ I CARACTERITZACIÓ DE L'AGRESSIVITAT I LA VIOLÈNCIA

01/02 Agressió, agressivitat, violència i delicte

2.2 Teories explicatives

CAPÍTOL 3: EL PERÍODE precientífic EN L'ESTUDI DEL DELICTE

3.1 L'etapa "precientífica" de la criminologia

CAPÍTOL 4: L'ESCOLA CLÀSSICA DE CRIMINOLOGIA I ELS FILÒSOFES MORALS

4.2 La scuola positiva

4.3 Escoles intermèdies i teories ambientals

4.4 Altres aportacions

CAPÍTOL 5: PSICOANÀLISI I ESTUDIS

5.1 El sentiment de culpa

5.2 La perspectiva evolutiva a l'escola anglesa i en la teoria vincular

5.3 Les posicions de Melanie Klein

5.4 Classificació general dels prototips de la personalitat

5/5 Personalitat agressiva o antisocial

5.6 La personalitat explosiu-bloquejada i el trastorn explosiu intermitent

7/5 Personalitat confusional o límit

5/8 Personalitat rígida o obsessiu-compulsiva

9/5 Sobre les fases del desenvolupament moral

CAPÍTOL 6: TEORIES PSICOLÒGIQUES DE L'ESTUDI DEL DELICTE

01/06 Models factorialis de la personalitat

6/2 Teories de la recerca de sensacions

CAPÍTOL 7: TEORIES PSICOSOCIALS DE L'ESTUDI DEL DELICTE

1/7 Teories de l'aprenentatge social

07/02 Teories del raonament sociomoral

CAPÍTOL 8: EXPLICACIONS interaccionistes I CRÍTiques DEL DELICTE

8.1 El enfocament etnogràfic

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

- 8.2 El constructivisme
- 8.3 L'interaccionisme simbòlic
- 8.4 La orientació de l'etiquetatge social
- 5/8 Conclusions

CAPÍTOL 9: DELINQUÈNCIA DE COLL BLANC

- 9.1 La teoria de l'associació diferencial
- 02/09 Perillositat dels delictes de coll blanc
- 9.3 La impunitat dels delictes de coll blanc

AGRESSIÓ, AGRESSIVITAT, VIOLÈNCIA I DELICTE.

El terme agressió procedeix del llatí *aggredi* que posseeix dues accepcions, la primera significa "apropar-se a algú a la recerca de consell", i la segona, "anar contra algú amb la intenció de produir-li un dany". En ambdós la paraula agressió fa referència a un acte efectiu. Després es va introduir el terme agressivitat que, tot i que conserva el mateix significat es refereix no a un acte efectiu, sinó, a una tendència o disposició. Així, l'agressivitat pot manifestar-se com una capacitat relacionada amb la creativitat i la solució pacífica dels conflictes. Vista d'aquesta manera l'agressivitat és un potencial que pot ser posat al servei de diferents funcions humanes i la seva fenomen contraposat es trobaria en el rang d'accions d'aïllament, retrocés, incomunicació i falta de contacte.

Davant aquesta agressivitat que podríem anomenar benigna, hi ha una forma perversa o maligna:

La violència. Amb això queda clar que no es pot equiparar tot acte agressiu amb la violència. Aquesta queda limitada a aquells actes agressius que es distingeixen per la seva malignitat i tendència ofensiva contra la integritat física, psíquica o moral d'un ésser humà. En altres paraules, des del nostre punt de vista no constitueix violència la descàrrega de o caçador contra l'animal que voleu caçar amb la finalitat de satisfer la fam o mantenir l'equilibri ecològic.

L'agressivitat pot ser detectada en tota l'escala animal, no així la violència, gairebé exclusiva de l'ésser humà. És summament rar que un animal atac a un altre d'espècie diferent, si no és per tal d'alimentar, o que lluiti contra un altre de la seva mateixa espècie si no és amb l'objecte de defensar el seu territori, la femella, la cria o l'aliment. Fins i tot, quan la lluita es presenta la seva major component és ritual, ritu que va en sentit de demostrar quin és més gran o lluita d'aquells animals vells o molt joves, així com, animals de sexe diferent i / o exemplars que es coneixen entre si.

SOCIETAT PER A LA DIFUSIÓ DE LES REALITATS CULTURALS AFRICANES

CENTRE DE COOPERACIÓ INTERNACIONAL
> **Codesenvolupament** <

inscrita en el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el núm. 31681, NIF:G64126311

D'altra banda, els elements d'absència d'aprovació social i il·legalitat de la violència, és a dir, del delictes violent, vénen, en el nostre cas, de l'òptica jurídica romà-germànica i el dret francès. La relació entre violència i delictes o crim és òbvia. En resum: agressió és un acte efectiu que implica apropar-se a algú a la recerca de consell o amb la intenció de produir dany. No així l'agressivitat, que no es refereix a un acte efectiu, sinó, a una tendència o disposició que es troba sota els designis de la creativitat i la solució pacífica de conflictes. Violència és una forma perversa o maligna d'agressivitat que exerceix un individu contra un altre de la seva mateixa espècie i que es caracteritza per la seva manca de justificació, tendència ofensiva, il·legítimitat i / o il·legalitat.

Així doncs, el delictes (violent) constitueix tota aquella forma de violència tipificada com il·legal, és a dir, aquella violència subjecta a control normatiu. Per això, el delictes violent és un concepte purament arbitrari subjecte a una determinada reglamentació jurídica (Fins després de la Segona Guerra Mundial, durant els judicis de Nuremberg, no va existir el delictes de crims contra la humanitat; La guerra no és delictes, o en tot cas, només els vençuts són jutjats per crims comesos durant la contesa ...). A més, el delictes ha de tenir caràcter oficial.

Que un fet violent esdevingui delictes depèn que es consideri il·legal (que no defensi legítimament altres béns jurídics) i provat. Referent a això, s'ha de considerar l'existència de diversos tipus de delinqüència:

- _ Delinqüència legal: La quantitat íntegra de les persones que es consideren subjecte actiu d'un delictes sobre una jurisdicció concreta i sobre una quantitat de població determinada i per un període de temps preestablert
- _ Delinqüència aparent: Fets que en principi van tenir caràcter delictiu però que no van arribar a ser condemnats (per falta de proves, per ser un inimputable, per causes de justificació ...).
- _ Delinqüència real: La corresponent a la totalitat dels delictes que es cometen, encara que no puguin demostrar. És el que es coneix com a xifra negra de la criminalitat que és el total de criminalitat real descomptant la criminalitat oficial. Més de la meitat dels delictes que es cometen estan en aquesta xifra negra.